

בית דין ירושלים

לדיני ממונות ובירורי יוחסין

נימוקי דין תורה זה מתוך הנפסק באחד מסניפי בית הדין בבני ברק ובקרית ספר (מודיעין עילית) בשבתו כבוררות וכבית הוראה לממונות במעמד שני צדדים, ע"י דיין יחיד או מותב תלתא

(תיק זה פורסם כבר בחוברות המודפסות של בית הדין)

תיק מס' 2793.

דין ודברים שנטען בין עמותת קריה לבין מתפללי בית כנסת בקריה. לטענת המתפללים הם נכנסו למבנה של העיריה על דעת ראשי הנהלת העיר, ואת השיפוף של המבנה הם התרימו נדיב משלהם, אבל העברת הכסף היתה חייבת להיעשות לתוך עמותת הקריה ומהעמותה שולם לקבלנים ולבעלי המלאכה שהמתפללים הזמינו ודאגו לבדם להכל. כי העיריה לא משפצת בתי כנסיות, והמתפללים אינם עמותה, ועמותת הקריה קבלה כ"צינור" את השם של המפעיל של כל מבני הציבור בקריה המדוברת. והמתפללים מוחזקים בבית הכנסת הזה ועזרת הנשים והחדרים הנלווים להם כבר יותר מעשרים שנה. והנה כעת קיבלו המתפללים "הוראה מגבוה" שהעמותה דורשת מהם להצטמצם בשטח, ולהפריש כחצי לפעילות בית מדרש אחר שעמותת הקריה רוצה להכניס שם למתמידים ולכולל ועוד. והם טוענים שיש להם בעלות, ולעמותה אין זכות אמיתית במקום, ועוד שיש להם "חזקה" במקום. אבל העמותה טוענת שהיא קבלה את ההקצאה כחוק מהעיריה ולמתפללים אין שום מעמד אלא רק כאורחים של עמותת הקריה. ומה שהתרימו נדיב בשביל שיפוף זה בהחלט הגיוני וסביר שיעזרו בזה לעמותת הקריה, אבל לא הופך את המקום לשלהם. ואין חזקה בנכסי הקדש.

אחרי בירור כל הטענות ואין סתירות בין הצדדים הוכרע למעשה: שיביאו פירוטי מסמכים על התאגדות העמותה ועל ההקצאה ועל

התאגדות המתפללים לבית כנסת, ונראה מי קדם למי, ומי היה
בתור בעלים ומי בתור העוזר לבעלים. ובלי זה הוי חזקה שאין
עמה טענה.